

www.e-rara.ch

Demosthenis et Aeschinis principum Graeciae oratorum opera

Demosthenes

Basileae, [1571-]1572

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-98668>

Ulpiani Rhetoris Primae Demosthenis Orationis Olynthiacæ enarratio, Hieronymo Wolfio interprete

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Φιλίππου λαβόντων τὴν ὀλυμθον, ἐκείνους ἀνταυτὰ ἀπο-
λογισμένους· τὸ αὐτὸ ἐμνήσθη. τὴν χαλκιδικὴν γὰρ ἀρχαλοῦς
γῆρας, ὁ δὲ οὐδὲν τριτάτοντα πόλεως ἡρημίων, τίνων ἐόν-
των λοιπὸν ἐμποδίζον· ἢ αὐτοὶ πᾶσι τοῖς ἀθλῶσι γῆρο-
μύς πῶς αὐτοῖς πῆς οὐροῖς τὴν ἀθλῶν τὴν πόλεως, βολό-
μην αὐξήσας, διὰ δὲ τὴν ἐξ ἑστέ τὰ πᾶσι τὴν πόλεως,
ὁ αὐτὸς τὴν πόλεως. τίνες ὑπομνήσιν οἱ γεωργῶντες,
τίνες δὲ καὶ ἡ χάρις, γεωμύς κατ' ἀνάγκην τὴν στρατιώ-
τας τὴν ἀθλῶν πῶς τὴν ὑπομνήσιν τὴν ἀναγκαῖον. τί-
νες δὲ ἐργάζονται οἱ πολέμοι καὶ ἀναγκαῖος καὶ ὑβρίζον-
τες καὶ δικοῦντες τὴν χάρις· ὡς δὲ πλοῦς πᾶσι τὴν
ἀθλῶν πόλεως, ὡς μὲν πᾶσι τὴν οἰκίαν, ὡς δὲ δὲ
τὴν πολεμίων. ὡς ἀπαλλαγὴς, ἀξιοὶ πᾶσαν ἡλικίαν, καὶ
πᾶν ἔθνος, καὶ ὑπόρους, καὶ ἀπόρους, καὶ ῥήτορας, ἀπο-
θεῖναι ὑπὸ τὴν δρεκλὴν τὴν πόλεως. δεικνύς ὁ μὲν τὰ
λεπτοὶς· ὁ δὲ τὰ δεικνύοντα ἐσόμενα πᾶσι, εἰ δὲ γῆροι-
πο. ἀξιοὶ δὲ καὶ τὴν μεταχείρισιν θεωρεῖν καὶ τὴν ποικι-
λίαν. περὶ γὰρ οὗτοῦ συμβεβηκὸς λογισμὸς, ἐπεὶ
δὲ ὁ τὴν πόλεως οὐδὲν ὡς τε, ἢ τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ περὶ
χθαί τὸν λόγον. ἐπεὶ δὲ πᾶσι τὴν συμβεβηκὸς, λόγος δὲ ὅτι
πολεμίων τὴν πράγματων. ἡ δὲ πόλεως, λόγος πᾶσι
ἐφ' ὁμολογημύς τὰς πράξεις. πᾶσι τὴν ἡλικίαν, λόγος
θελῶν καὶ πολεμίων τὸν τὸν τὴν πράξεων.

Τὸ αὐτὸ τὸν πολεμίων.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ Εἰς τὸν
ἐκδομικὸν πρῶτον Δημοσθένους λόγον ἐξηγητοῖς.

ΑΝΤΙ ΠΟΛΩΝ Αὐτὸ αὐτὸν ἀλλοῦς χρημάτων ὑ-
μᾶς ἐλέδα νομίζω.) ἐκ πλεονείων ἐπαυτοῦ τὴν ἀ-
κροατῶν, γῆρας ὑποκειμένης πράγματι. καὶ ἐστὶ πρῶτον
τόπος τὴν ἐξ ὑπολήψεως. πολλὰ ἐλέδα.) ἡθιγὸν ὁ-
μῶ καὶ πραγματικὸν τὸ ποιοῦμαι. τὸ μὲν γὰρ ἐν τῇ λέξει
μέτερον καὶ ὑπὸ ἐκείνῃ τὸ ἐχρῆν, εὐνὴν ποιεῖ τὸ ἀκροατῶν,
καὶ * ἡθιγὸν ἀποργάζεται τὸν λόγον. ἡ δὲ λύσις τὴν ἀντι-
πῶντων, ὁ ἡ ἀπορματικὴ τὴν λεφαλαίων ἐπαγωγὴν, πρᾶ-
γματικὸν ποιεῖ τὸ ποιοῦμαι. ἰδοὺ γὰρ μάλιστα δημοδῶντες
καὶ δοκῶν δὲ σ, μὴ μόνον ἀπὸ τὴν σιωπῶντος οὐμῶν αὐτοῖς
λεφαλαίων ποιεῖ τὰ ποιοῦμαι, ἀλλὰ ὁ τὰ ὑπομνήσας
οὐμῶς ἐν ἀρχῇ δόξα πᾶσι, τὴν κινῶς σφόδρα καὶ δεινῶς.
ἀναρεθῶντων γὰρ τὴν ἀντιπῶντων, καὶ τὴν ὑπομνήσας
ἐν τῇ γνώμῃ τὸ ἀκροατῶν, τὸ λοιπὸν, τὰ μὴ δὲ μὲν ἀντι-
ῆσιν ὑπὸ ἐκείνῃ. τὸ μὲν δὲ ποιοῦμαι πλεονείων ἀπὸ
συμφέροντος λεφαλαίων τὸν δὲ δωατοῦ. καὶ γὰρ ὁ σύμ-
πας λόγος, ἀπὸ τὴν αὐτὴν πᾶσι. λυπὸν δὲ ὡς αὐτὸν τὸ
ἢ τὰ γῆματα τὰ δεινῶς. δὲ ὁ ἀρχὴν λεληθῶς κα-
τασκιδάξει αὐτὸ ἀκροατῶν κατὰ φρονεῖν γῆματα. με-
τὰ τὴν ὑπομνήσας ἢ ἐξήκατο τὸ νομίζω, ὅτι ἀπλῶς γῆματα ἐ-
πῶν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν. εἰ γὰρ πολλῶν γῆματα σιωπῶν
ὑμῶν κατὰ φρονεῖν, πολλὰ μάλον τὸ ὀλιγῶν. νομίζω δὲ ἐ-
πε, καὶ ὁ πᾶσι, ὅτι τὸ μὲν ἡθιγὸν ὁμῶ, εἰς συγκατάθεσιν
ἀγὰ τὸ ἀκροατῶν. τὸ ἢ ἀποφανσιν ἐχρῆν, ἐκδομικὸν αὐτὸν
μάλον κατὰ φρονεῖν. ἀλλῶς. ἀντιπῶντων.) ὁ νῶς, εἰ
ὑμῶν πᾶσι γῆματα τὴν καὶ τὸν συμφέρον, οὐμῶς αὐτὸν
πᾶσι ἀντιπῶντων γῆματα τὸν συμφέρον. ζητεῖται δὲ,
τί βολόμην δειξάσαι, τὴν διανοίαν τᾶν οὐμῶς ἐξήκατο
τὴν συγκεινῶς τὰ γῆματα πᾶσι τὸν συμφέρον; καὶ λε-
γομῶν, ἐπεὶ δὲ ὑπομνήσας ὡς δὲ τὸ λαβεῖν γῆματα πᾶσι
ὀλυμθίων, λεγῶν ἐκδομικὸν ὑπὸ αὐτῶν, ἢ θελῶν δὲ τὸ
λίσαι τὴν ὑπομνήσας, δὲ τὸν εἰπεῖν, ὅτι πᾶσι τὸν γῆ-
μάτων τὸν συμφέρον. αὐτὴν γὰρ σιωπῶν δὲ ἢ ἐξηκατο.
ὁ γὰρ ἐπεὶ, ὅτι ἐγὼ πᾶσι τὴν γῆματα τὸν συμφέρον,
ἀλλ' ὑμᾶς ὡς πᾶσι πᾶσι. ἀλλοὶ δὲ λεγῶν, ἐπεὶ δὲ
ὑπομνήσας ἐχρῆν, ὡς δὲ ἐκδομικὸν τὰ γῆματα ἀπὸ τὸν
βασίλειος. ἐστὶ ἢ καὶ αὐτὴν ὁμοίαν ἢ ἐξηκατο. ἀλλοὶ δὲ φε-
σιν, ἐπεὶ δὲ πᾶσι σιωπῶν αὐτοῖς μετὰ εἰ μὲν μικρὸν δὲ λέ-

A Philippus, Olyntho capta: merito etiam hic inter cō-
cludendum, eorundem meminit. Chalcidica enim
gente deleta, & duabus & triginta urbibus captis:
qui tandem illi obfissent? Ea uero, quæ ipsi Atheni-
enses, bello ad ipsius Atticæ fines translato, passuri
essent, amplificaturus: bifariam diuidit, in ea quæ bel-
lum antecedunt, & in ipsum bellum: quid toleratu-
ri sint agricolæ, quid ipsi agri, fumente inde Atheni-
ensium exercitu ad com meatum necessaria: & quæ
facturi sint hostes in agris, cum necessitate compulsi,
tum proteruitate impuls: afferens, Atticæ duplex
imminere bellum, alterum à domesticis, alterum ab
hostibus. Quibus absolutis, postulat, ut quæuis æ-
tas, & quoduis hominum genus, & pauperes, & di-
uites & oratores bellum in Thraciam repellant: o-
stendens non parua lucra ex eo consecutura, nec pa-
rum interfore, id fieri. Est autem & tractatio & ua-
rietas consideratu digna. Præcedit enim suasionis ra-
tio, adhortationis statim sequitur. Hoc modo igitur
implexa est oratio. Nam suasio, est oratio quæ docet
esse aliquid agendum: adhortatio, oratio impellens
ad res confestas suscipiendas. Admonitio, est oratio
quæ & esse agendum aliquid docet, & modum actio-
num complectitur.

PRAEFATIONIS FINIS.

VLPIANI RHETORIS PRIMAE DEMOSTHENIS OR- ationis Olynthiaca enarratio, Hierony- mo Vulfio interprete.

ARBITROR uos, Athenienses, magnæ pecu-
niæ prælaturos.) Obliqua laus auditorum,
quum honesta dere agatur: & primus locus
est eorum qui ex opinione ducuntur.

Magnæ prælaturos.) Modestum simul & efficax
exordium est. Nam uerborum moderatio & æquitas
beneuolum facit auditorem, & gratiam conciliat o-
rationi. Obiectionum autem refutatio, & sparsim in-
serta capita, exordium faciunt actuosum. Nam De-
mosthenis & Thucydidis maximè proprium est, ex-
ordia ducere non modò à capitibus quibus iuan-
tur: sed & ea quæ obstant, statim in principio amoliri,
perquam artificiosè & callidè. Sublatis enim con-
trariis, & his quæ auditorum animos uelut irretitos
tenebant, expeditis: ea quæ restant eiusmodi sunt, ut
contra nihil dici possit. Exordium igitur implicitum
est à capitibus utilitatis & facultatis, unde etiam tota
oratio propagatur. Sed quia pecunia theatralis eum
solicitem habebat: initio sensim præparat auditores
ad pecuniam contemnendam, quam sententiam grā-
dus elocutus est, dum non simpliciter ait Pecuniæ,
sed & Magnæ. Nam si uestra consuetudo fert, magnā
pecuniam aspernari: quanto magis spernetis paruā?
dixit autem, Arbitror, non Persuasum habeo: quod
illud uerecundum cum sit, efficit ut assentiat audit-
or: hoc, quoniam affirmationem includit, magis eū-
dem ad repugnandum incitat. Aliter:

Arbitror uos.) Sententia est: Si quis uobis of-
ferat pecuniam simul & utilitatem: statim hanc po-
tius quàm illam, quamuis magnam arriperetis. Quæ-
ritur autem, quo consilio statim hac sententia sita-
sus, qua pecuniam cum utilitate comparet? Respon-
demus, cum suspectus esset, quasi corruptus largitio-
nibus ab Olynthijs, eorum defensionem suscepisset:
uoluisse per hoc eam suspicionem amouere, cum di-
ceret, præponendam pecuniæ utilitatem. sed hæc in-
terpretatio cōmenticia est. Nec enim dixit, Ego præ-
pono utilitatem pecuniæ: sed, uos id confido facere.
Alij dicunt, quia creditum sit, eum à rege Persarū pec-
uniam accipere, quæ & ipsa priori similis est expoli-
tio. Alij, quia paulo post de tributis cū eis sit acturus,
ideo

καὶ, τότε τῶν ᾧ τ' λυπηρῶν, βαλόμενος αὐτῶν διήμιότερος
 ἢ τῇ ἀρχῇ κατόργαζατο, τὸ τοῦτο ἐπ' αὐτῶν. ἢ ἄλγεα εἰσε-
 αῖπτα εἰσι αὐτῶν. ἐπειδὴ χεῖματ' ἔχοντο σφαπτικὰ οἱ
 ἀβλαβεῖς, ὡς γὰρ αὐτὰ πεποιήκασιν θεωρικά, ὥς λα-
 βάνειν ἢ τρεῖς θεωρεῖν ἕκαστον τ' ἢ τῇ πόλει δύο ὁβολοῦς, ἵ-
 να τ' ἢ ἑκατὰ ἄνθρωποι εἰς ἰδίαν φορῶν, τὸν ἢ ἄλλον πᾶν ἔχον
 ἔχουσι τῶ ἀρχιτέκτονι τ' θεᾶς. ὅδε γὰρ ἔχον τότε θεᾶς
 ἐκ λίθων καὶ ἐσκυδασμένον. ἔτα βαλόμενος ὁ δημοδότης
 ταῦτα μεταβαλεῖν εἰς σφαπτικὰ ἐπέδινε πρὸ νῦν κατέλα-
 βον ὁ πόλεμος ὁ πρὸς Φιλίππου, καὶ διπλασόμενος διπλῶς
 τῇ ἀρχῇ λυπηρὸς φανῆναι τοῖς ἀβλαβεῖς, εἰ γὰρ ἔμελλεν αὐ-
 τῶν ἀρσούριον τ' δύο τότε τῶν ὁβολῶν. τέως ἢ τῇ ἀρχῇ
 αὐτῶν λεγόμενον φανερῶς ἀναβάλλεται. αὐτῶν δὲ αὐτοῖς ὑπονοεῖν
 πᾶν ἔχον, ὅτι ἐπ' αὐτῶν, ὅτι περικελευροῦσι τὸ συμφέρον τ' χε-
 ματῶν. καὶ ἐκ ἐπ' αὐτῶν ἀπλῶς χεῖματῶν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν. δι-
 λον ὅτι εἰ πολλῶν χεῖματῶν μέλονται καὶ ἀφρονεῖν ὅτι τὸ
 συμφέρον. πόσῳ γὰρ μάλλον ἐκ αὐτῶν ὀκνήσειαν ὑποδιδόντες
 δύο ὁβολῶν ἢ ἑκατὰ τ' λυσίτερον ὅτι οὐδὲν ὅτι τὰ χεῖματ' αἰ-
 ταῖα τὰ δημοσία, θεωρικά ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς ὁ πόλι-
 κῆς, διὰ αἰτίαν δικαίαν. ἐπεὶ δὲ πολλῶν θεωμένων καὶ σε-
 σαζόντων ὅτι τὸ πόσιον καὶ ξένον καὶ πολίτην, καὶ λοιπὸν τῶν
 πλεονούντων ἀγοραζόντων αὐτὸ πόσιον, βαλόμενος ἀρεῖσαι τρεῖς
 δηνάρους καὶ τοῖς πέντε, ἵνα ἔχουσι καὶ αὐτοὶ πόσιν ὡς αὐτῶν τό-
 πος. ἐγράψεν καὶ πρὸς δολομένους χεῖματ' αὐτῇ πόλει, γυνέαις
 πᾶσι θεωρικά τοῖς πολίταις. ἔτα ὑπερβύσσας ἀπλο-
 δώρως ἑνὸς πάλιν αὐτὰ ποιῆσαι σφαπτικὰ βαλόμενος
 διπλασὸς πολλὸν διόμενος, διμαζωγὸς ὡν, πλείονα δινοῖαν
 ὑποπλάσας τ' δηνάρους πρὸς αὐτῶν, ἐγράψεν νόμον, τὸ κελεύ-
 οντα θανάτῳ ζημιῶσαι, εἰ τις ὑπερβύσσας μεταποιεῖν τὰ θεω-
 ρικά σφαπτικὰ. διὸ οὐκ ἔστιν ἢ τοῖς Φιλίππειοις μέμνηται
 αὐτῶν ὁ δημοδότης, συμβαλὼν μόνον ὥς αὐτῶν λυθῶναι, ὅ-
 μιν καὶ ἐγγράφως λέγει, ὅτι πρὸς ὑπερβύσσας. ὁ μὲν οὖν
 ἐπεὶ αὐτῶν λύσαι, εἰ μὴ ὑπόδον αὐτοὶ ἀναγκασμένοι τῶ
 πολέμῳ, αὐτῶν πεποιήκασιν. ὑμᾶς ἐλεᾷ νομίζω. ἔμεψα-
 σιν ἔχον πολλῶν ἢ ἐλεῖν τοὺς ὑμᾶς, ὡς αὐτοὶ ἐλεῖν ὑμᾶς, ὅς ἐκ
 εἰλε πλεονότος ὁ πρὸς τοῦ, ὅς λακεδαιμόνιοι μεγάλα ὑπερβύ-
 σσας. τὸ δὲ νομίζω, ὡς ἦσαν * ἢ τοῖς σωκρατικοῖς εἰρητῇ, καὶ
 τὸ δικαίον, καὶ τὰ δικαῖα, ὅς αὐτῶν πρὸς ἀμειβόμενος τῇ
 σμῶν οἱ παλαιοί, ἀλλὰ πολλὰ καὶ καὶ πρὸς ἀλλήλους. ὅτως ἐν
 τῶ νομίζω καὶ ἡντιούδα αὐτῶν τ' κείνων καὶ πρὸς διόν. ὅτι τοῖ-
 νων τ' ὅτως ἐχον. ἢ κατὰ σκύνῃ τ' πρὸς αὐτοὺς καὶ ἀρσιώπῃ
 σμῶν γὰρ ἐξήκοντα. μετὰ τὸ γὰρ ἐπ' ἐτόρῃ ἡντιούδα, τῶ πρῶ-
 τῶ ἀφῶς ἀκατάσκυνον. ἄλλοι δὲ τότε, τὸ τ' πρὸς αὐτοῖς
 ἡντιούδα. ἐχον γὰρ διὰ πρὸς ἡντιούδα ἡντιούδας ὁμολογούμενον,
 ἐπὶ πρὸς αὐτοῖς ἀνθρώποι τὸ συμφέρον χεῖματῶν. ἡντιούδα
 δὲ εἰσι πρὸς αὐτοῖς, ὡς ὁ πρὸς αὐτοὺς τ' ἀποδίδειν ὁ ἀκροατικῶς.
 καὶ λαμβάνει τῶν αὐτῶν ἀπὸ τ' ὁδὸς τ' ἐλλειψῶν, ἢ ἀπὸ τ' ἡν-
 τιούδας ἡντιούδας. ἐστὶ δὲ ὅτι καὶ ἀπὸ τ' νόμον. τ' βαλόμενων συμ-
 βαλόμενων. πάλιν πρὸς πρὸς λέγειν, ἵνα ὅτι τότε καὶ τ' φθό-
 ρον φονῇ, ὡς μὴ βαλόμενος λέγειν μόνος, καὶ ἵνα, εἰ τῶ αὐ-
 τῶ συμβαλὼν πρὸς αὐτοῖς, κρείττω ἀπ' αὐτῶν τῶν συμβα-
 λων ἀπὸ αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ τ' ὑμετέρους τύχης. ἐπεὶ δὲ μέλ-
 λει δυνάμει καὶ τ' Φιλίππου ὅτι τὸ εἶναι δύστηνον. πρὸς-
 ποιῇ τ' ἡντιούδα ἀφελῶς, δύστηναι ἀβλαβεῖς μαρτυρεῖν
 ἵνα ἐκείνους ἡντιούδα, ἔχον αὐτοῖς πρὸς αὐτοῖς ἀκροατικῶς, ὅτι
 καὶ αὐτοὶ δύνανται πρὸς αὐτοὺς τὰ δεινὰ.

πολλά τῶν δειόντων. δειόντα καλῶμεν, ὃ τὰ συμφέρον
τῶν μόνων, ἀλλὰ καὶ τὰ πρέποντα. ὁ μὲν γὰρ πᾶσι κα-
ρὸς. ἀκούσθων τοῦ πρεσβυτέρου πρὸς τοὺς ἀδελφούς. ἐκεί-
νος γὰρ πρὸς καλῶμεν. ὁ δὲ βυζαντινὸς συμβολαίει· νῦν
ἐκ ποικιλίας τῶν καμῶν σύμβολον ἡγαγεν, ὡς περὶ ἐνδι-
κνήματος, ὅτι τί μὲν ἔρξουν οἱ ἐκ ποικιλίας ἀδελφῶν, ὁ μὲν δὲ κα-
ρὸς, τῶν δὲ τῶν γνώμων ἀφαιρέσει. καὶ ἐστὶν ὡς περὶ ἐκ ποικι-
λίας τοῦ λόγου. διὰ τὴν ἀρχὴν τὴν παρὰ τοῖς ποικιλίαις.

Demoſth. tom. 5.

A ideo hæc eum dixisse; ut initio confirmet eorum animos ad illam molestem contemnendam. Sed uerior causa est hæc: quoniam pecuniam militarem, quam habebant Athenienses, nuper theatralem fecerant, ut singuli ciues binis inde obolis ad spectandum acceptis: alterum ad emendum uictum retinerent: alterum possent architecto theatri pēdere (nec enim tunc theatrum habebant ē lapidibus constructum) quum postea Demosthenes uellet eam in stipendia militum conuerti, instante iam bello Philippico & uereretur, ne statim initio Athenienses offenderentur, si binis illis obolis eos defraudaret: id initio apertē illis dicendum non censet, sed ipsis conijciendum relinquit, cum dicit utilitatem esse pecuniæ præferendam. Neque simpliciter dixit pecuniæ, sed & magnæ. Constat autem, si propter utilitatem, magnam pecuniam contempturi sint, multo minus eos iacturam binorum obolorum propter utilitatem agrē luros. Præterea sciendum est, publicam illam pecuniam à Pericle primum theatralem esse factam, propter huiusmodi causam: Quia in magna frequentia spectatorum, tum ciues, tum hospites, leditiosē de locis contendebant: magistratus Atheniensium ad eas rixas prohibendas, uenalia loca fecerunt. Post, diuitibus loca ementibus: ad captandum plebis & pauperum fauorem, ut & ipsis esset unde loca emerent, decretum fecit, ut redditus ciuitatis omnibus ciuibus ad spectacula præberentur. Deinde Apollodoro quodam eandem in stipendia militum denuo conuertere aggresso: Eubulus, unus ē magistratibus, captator auræ popularis, magis sibi deuincire plebis animos studens, lata lege capitalem in eum pœnam statuit, qui theatralem pecuniam facere militarem institueret. Quapropter quoties in Philippicis eius pecunię meminit Demosthenes, suadet tantum, non etiam de scripto pronunciat (quod periculosum erat) legem eam esse abrogandam. Non tamen persuasit ut abrogarēt, nisi fortē id ipsi postea bello coacti fecerint.

Vos prælatus arbitror.) Verbum Vos, magnam vim habet, quasi diceret, Vos quos non cepit opulentia Persica, non Lacedæmonij magna pollicitantes. Verbum autem *requisitum* (ut iam in Socraticis dictum est) & *donum* atque alia eiusdem generis, nō semper in re dubia usurpant ueteres, sed sæpe etiam de re uera. Sic igitur hic etiam, Arbitror, pro iudico & credo,

Quod cum ita sit.) Ratio exordij non exprimitur, sed reticetur. Transít enim ad alium sensum, prior sine confirmatione relicto: huius rei causa est propositiõis autoritas. Communis enim sensus hoc probat, plúris facere homines utilitatem quàm pecuniam. Autoritatem autem habent propositiones eæ, quarum probationem auditor non requirit, sed eandem ab opinione Græcorum aut sensu communi sumit, interdum etiam à legibus.

Eos qui consilium dare uolunt.) Hortatur omnes ad dicendum, cum ut hoc pacto inuidiam fugiat, ut qui non solus audiri uelit: tum ut, si suum consilium fuerit præ alijs probatum, ipse reliquis suaforib. antecellere omnibus intelligatur.

Sed & uestræ fortunæ.) Cum potentem Philip-
pum uocaturus sit propter felicitatē: simpliciter præ
se fert, se Atheniēses felices iudicare: ut, ubi illuc per-
uenerit eos habeat iam antè ad audiendum assuefa-
ctos, quòd & ipsi agere possint quæ debeant.

Multa opportuna dictu.) *diorta* uocamus non solum conducibilia, sed etiam decora.

Hoc certe tempus.) Consentaneum priori exordio est secundum. Illic enim cum prouocauerit eos qui consilium dare uelint: nunc ex superuacaneo occasiōem consultricem introducit, quasi inquireret: Quid oratores dicturi sint, incertum est: sed occasiō hanc sententiam dicit. Habet autē hec oratio propositi formā: sed differt ab illa qua poetæ utuntur.

B

Nam риторичъ.

Pericles.

Apollodorus.
Eubulus.

Demoſthenes:

ἑπολοξοῖ
ἑννοιαί.

проспокоилъ,
заинтересовавъ

риторичъ.

ὅτι ἐκείνοι μὴ αὐτὸν τὸν κῆρυξ οὐ ποιεῖσι φεγγόμενον ἢ τί τι-
τῶν οἷς ἐμετέσι φωνῆς. ὁ μὲν τοι φήτωρ τῶν ἐκείνων φω-
νῶν ὑποκρίνεται, τὸ πιθανόν τοῦ λόγου κατασκυδάζων.
(ὅμην ἐκείνων αὐτοῖς.) ἀντὶ τοῦ ὅμην τοῖς ἀθλωατοῖς αὐ-
τοῖς, ἀντιληψέω καὶ ἀντιποινιέω ὅτι τῶν ὁλυνθίων
πραγμάτων.

ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὅν τινα.) τὸ ἐπαχθεὶς βυλόμενος φέ-
γει, καὶ αὐτὸν κατέμειψεν τοῦ ἐγκλήματος, ἡμεῖς ἐπ' ὧν,
καὶ οὐκ ὅμην. ὅσοι δὲ τὸ χῆμα λέγεται ὑποσώπνους, ὅ-
ταν μελλῇ τις ἀντιφέρειν τῶν πρὸς αὐτὸν τοῖς ἀντιδρά-
σιν, μὴ βέλνται δὲ ὅσα τὸ ἐπαχθεὶς αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι' αἰ-
νιγματῶν σημαίνει. καὶ γὰρ ἐνθαυδὰ βυλόμενος λέ-
γει, ὅτι ὁ μὴ κῆρυξ πάντα ποιεῖ, πρὸς ὧν ἡμεῖς αὐτὸ τῶν
σωτηρίων τῶν πραγμάτων. ἡμεῖς δ' ἐπαχθεὶς καὶ ἐπὶ πᾶσι
ἐχόμενοι αὐτοῖς, ἀλλὰ διὰ τὴν καὶ τρυφῆς χολάζομεν.
ὑποσώπνους μὴ ὅσοι δὲ τὸ διυχοῦντες ἐπ' ἡγεγῆται, οὐκ οἶδ'
ὅντινά μοι δοκῶμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτὰ. ὅσα φέρεται δὲ
ἐπὶ ἀρσιωπῆσεως: ὅτι ἐκείνη μὴ πάντεσσι ἀρσιωπῆς τὸ
πρᾶγμα, ὡς περὶ τὸ, ἐβλόμαι δὲ διυχοῦντες ἐπ' αὐτῶν
ἀρχόμενοι τοῦ λόγου. ἡ δὲ ὑποσώπνους, ἀντιπῆται πῶς
ἐνθαυδὰ. εἰν αὖ ἐν ὅσοι τὸ κῶλον συμπέραςμα τοῦ προ-
σέμου, κατασκυδῆς οὐσης τοῦ, ἐπεὶ ὑπὲρ σωτηρίας αὐ-
τῶν φροντίζειτε.

ἔστι δὲ τὰ γ' ἐμοὶ δοκούντα.) γνώμης ἀποφάνσεις. ὅτι δὲ
ἐνταυθὶν ἀρχὴ καὶ ἐσβολὴ τοῦ συμφέροντος.

ἢ τις ταῦτ' ἐρεῖ.) ὅτι μέλλουσιν οἱ ἀθλωατοὶ ἐλθεῖν καὶ
βουθῆσαι ὅμην, καὶ ὅσα τ' ἡγεγῆται πρὸς αὐτοὺς αὐτοῖς,
καὶ μὴ χόρην καὶ ὁ Φίλιππος ἀπατήσας αὐτοῖς, ἀντὶ τῆς
χόρης τ' βουθείας ὑπαρχούσης αὐτοῖς ἐκείσε τ' πρεσβείας.

πρὸς ἡνίκου καὶ πρὸς αὐτῶν.) τὸ βέλναι τῶν ὁλυνθίων
ἐδολωσεν, ὅτι καὶ μὴ βυλόμενος αὐτοῖς, πρὸς ἡνίκου καὶ πα-
ρασπασκῆς. εἰληπῆται δὲ ἡ λέξις ἀπ' τῶν καταφύγοντων
εἰς αὐτὸν βωμὸς καὶ βία ἀρσιωπῆσιν. ἡ δὲ αὐτὴ μέλεις πινός
σώματ' ὅτι, ἵνα δέξῃ τῶν ἐνόηται τῶν ὁλυνθίων. τὸ δὲ τῶν
ἐνθαυδὰ, ἀντὶ τοῦ μέγα κέται. ὡς περὶ τὸ διωκόμεν ἵνα
κεῖται μὲν τὸ πινὰ γὰρ, ἀντὶ τ' μεγάλῳ.

καὶ βέλναι ὅμην.) ὅσοι τὸ χῆμα λέγεται πρὸς
τῶν σπασκῆς, ὅταν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα καὶ φοβόρην καὶ συμ-
φέρον εἴη.

ἐναντίως ἔχει.) αὐτὸ φησι τὸ δύσμαχον αὐτὸ καὶ δις
καταγώνισον ἐναντιῶται, πρὸς τὸ ἡμεῖς αὐτῶν αὐτὸν ὁ-
λυνθίων Φίλιππος. ἔτα ἐπαγεί τῶν αἰτίων.

ὅτι νῦν ἐπὶ δόξης.) οἷον ἐπὶ τοῦ τῶν ἡμεῖς αὐτῶν αὐτὸν
αὐτοῖς πρὸς Φίλιππον, ἀλλ' ὑπὲρ τ' μὴ ἐκβαλεῖν ἐκείθιν καὶ
ἀνδρᾶποδίσσας, ὅ δὲ, δόξης ποιῆσαι.

καὶ ὅλως ἀπίστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις.) ἐπ' ὧν τὰ
μερικά πρὸς αἰγμάτων, τοῦ καθολικῶν ἐπὶ γνώμης πᾶντα
ὑποφραγίζεται.

ἡ δὲ ὁμορὸν χόρην ἐχέουσιν.) αὐτὸ γὰρ τὸ πλυσάζον τ'
τόπος ὅσοι εἰσὶν τὰ ἐγκλήματα τίθειν.

καὶ τὰ μὲν ἀπὸ σπῆς πάντα.) ὡς περὶ αὐτὸν εἰλεγε, τὰ
πᾶσι τῶν πρὸς ὧν διηγούμεθα: ὅτι ἐπὶ ἔχον ἐκείνους σῶ-
ζεν αὐτοὺς κινδυνόοντας.

καὶ αὐτοῖς ἐξιώντας.) αὐτοῖς ἐξιώντας, αὐτὸν ἀθλωατοῖς, καὶ
μὴ ξυμικτὴν διωκόμεν πρὸς αὐτοῖς. ταῦτα δὲ φησι τεχνικῶς, ἵ-
να εἰ συμβῇ ἡμεῖς αὐτοῖς, ἔχον ἀπὸ γῆρας τὸ ἐλβεῖναι πινὰ
τῶν σωτηρίων.

νῦν γὰρ ὁ πάντας ἐβουλάται.) πρῶτον μὲν τοῦ πᾶσι
πᾶσι πάντας εἰς συγκατάθεσιν ἡγαγόν, ὡς αὐτὸς βέλ-
νεται. ἀλλ' οὐδὲν δὲ, ἐβουλάται ἐπ' ὧν, τῶν ἐπὶ μετανοίας
πρὸς αὐτοῖς ἀνέστη. ὅ γὰρ κέρφα ἐπὶ τῶν ἀπὸ γῆρας τῶν
ἐλεγχόμεν, ἀλλὰ πάντων βοῶν καὶ δορυβῶν χρωμένοι, αὐτὸν ὁ-
λυνθίων ἐπὶ ἀντιδράσιν ἐχέοντες κατασκυδῆς τοῦ Φίλιππου.
ὅσοι γὰρ τὸ ἐβουλάται διωκόμεν.

A Nam illi, ipsi occasione, uel alicui rei alteri, cui ser-
monis facultas negata est, orationem attribuunt: ora-
tor autem illius uoce fungitur, ut sit oratio probabi-
lis. Vobismetipsis.) Hoc est, uobis Atheniensibus
ipsis suscipienda & tuenda est causa Olynthio-
rum.

Nos uero nescio quomodo.) Ad declinandam in-
uidiam, seipsum quoque crimini immiscuit. Nos, in-
quiens, & non, Vos. Dicitur autem hæc figura
subtentia, si quis adiuncturus aliquid aspe-
rum & affine conuicio, id declinandi odij causa di-
cere non uult, sed per ambages quasdam obscurius
inducat. Etenim cum hic dicere uelit, occasionem o-
mnia facere, hortantem nos ad curam rerum susci-
piendam: uos uero segnes ac focordes esse, & negle-
ctis rebus necessarijs, spectaculis atque delicijs de-
ditos: id quidem uitandæ causa offensionis subicit,
sed subicit, Nescio quoniam mihi uidetur modo er-
ga illas esse affecti. Differt autem
subtentia a reticentia, quod hæc
quidem rem prorsus obtinet, cuiusmodi illud est, No-
lo autem quicquam dicere ominosum, initio oratio-
nis meæ. at Subtentia subobscurè aliquid indicat,
ut hoc loco sit. Ac membrum quidem hoc, conclusio
exordij fuerit: cum illa confirmatio sit, Siquidem de
salute uestra solliciti estis.

Sunt autem quæ mihi quidem uideantur.) Sen-
tentia dictio. Est autem hoc loco principium & in-
gressus utilitatis.

Qui hæc dicant.) Videlicet, uenturos Athenien-
ses, opemque illis laturos. Qui item sua presentia eos
consolentur, & caueant, ne locus Philippo detur, eos
decipiendi, cum presentem illam legationem ueluti
pro pignore mittendi auxilij habituri sint.

Auertat & auellat.) Constantiam Olynthiorum
inducat, quod etiam inuitos eos auertere atque auel-
lere queat. Est autem sumptum hoc uerbum ab ijs
qui ad aras confugientes, inde abstrahuntur. Aut lo-
quitur tanquam de membro aliquo corporis: ut o-
stendat coniunctionem Olynthiorum. Particula Ali-
quid, hic pro Multum ponitur: quemadmodum illud
quoque, Copias aliquas possidentes, id est magnas.

Etiā uobis utilissimum.) Hæc figura præter
expectationem nominatur, cum eadem
res & terribilis & conducibilis esse dicitur.

Aduersatur.) Illud ipsum, inquit, quod Philip-
pus oppugnatum superatumque difficilis est, obstitit,
quod minus eius amici fiant Olynthij. Deinde cau-
sam subicit.

Senunc non de gloria.) Videlicet non id nunc
tantum agitur, ne a Philippo uincantur, sed ut ne pul-
si patria, sub corona ueneant: hoc est, ne in seruitu-
tem ab eo redigantur.

Et in uniuersum suspecta res liberis ciuitatibus.)
Postquam singularia exempla recensuit, eadem uni-
uersali sententia ueluti obsignat.

Si ditionem finitimam habeant.) Nam ipsa loci ui-
cinitas ueluti parere crimina & querelas solet.

Et cætera quæ conueniunt omnia.) Quasi diceret, ea
quæ de maioribus memorari solent: fuisse illis in mo-
re positum, ut periclitantes conseruarent.

Et ut ipsi exeuntes.) Vult ipsos Athenienses de-
scendere in aciem, neque fidem habere conducticio-
militi. Hæc uero callidè dicit, ut, si quæ clades acce-
pta fuerit, hæc sibi defensio relinquatur, suis consilijs
non plenè esse obtemperatum.

Nec enim quod omnes iactabatis.) Primum uni-
uersali uocabulo, Omnes, adducit eos ut sua uolun-
tati assentiantur. Deinde cum dicit, Iactabatis, præ-
nitentiæ prætextum & excusationem tollit. Neque
enim occultè, neque secretò quicquam horum dice-
bamus, sed omnes clamoribus, & cum tumultu cona-
bamur Olynthios hostes reddere Philippo. Hæc e-
nim uerbi iactantia uis est.

ὁ δὲ διὰ τοῦτο.) συστήσας τὴν γνώμην τῶν ὅλων. A
 δίδων, καὶ βεβαίως συμμαχῶς ἀρρολεῖται: ἔρμαιον ποιεῖ-
 ται τῶν ἀθληταίων τὸ πρᾶγμα, καὶ κερδὲ πινθ. ὅτι τυχίαν
 καλεῖ. τὸ γὰρ ποδὶ πεπηγώτα, τῶν τυχαίων ὅτι καὶ τῶν ὅ-
 ἁποσδοκῆτον συμβαινόντων.

εἰ γὰρ οὐδ' ἠκούον διδασκῶσι.) πρὸς φαῦλα βεβλόμενοι,
κινημένοι σκεπτικῶν περὶ τῶν, ἐν οἷς ἐξημερώθησαν μὴ χρ-
στὰς τοῖς κυμαίνουσιν.

ἔχει ἂν ἀμείπολιμ.) χετλιάζοντο ὡσαύτ, καὶ
ὁδυρομένης ἐφ' ῥήματι, ὅτι εἰς βαθυμῶν μόνῳ τότε ἀμ
είπολιμ ἀπώλεσαν. καὶ πάλιν ἠνίκα πύδνα, ποτί-
σασα.) ὃν τάχει καὶ ἀνδρσιωδεις κατέλεξε τὰ χω-
ρία, διδούς μὴ μέγα κατὰ σῆσται εἰλίππου. τὰ δὲ
κοιπὰ λέγειν ἤθελεν, εἰς τὸ μὴ φοβῆσαι τὸν δῆμον.

φι (ἡ) πρώτη.) ὡς πόρ ἀντιπίπτω λύει· ἵνα μὴ ἐ-
πε ὁ ἀδελφεός· καὶ ὡς ἡδυνάμην τοσούτοις γὰρ (ἡ) αὐ-
τῷ βοηθῆσαι· ἐπάγει ὡς ὅτι εἰ ἐνὶ μόνῳ (ἡ) πρώτη πε-
θύνωμαι βοηθῆσαι μὴ, δὲ αὐτῷ τοῦ διδόντος ἡψατο. νῦν ἂν
ἐχρώμεθα (ἡ) ἐλπίσω.) ὅτε σημαντικῶς δὲ ἐλ-
λιντες ταπεινότης. καὶ ὡς γὰρ ἐξοσίαν ἔχοντες ὅτι
βυλόμεθα πράττειν, ἡ γὰρ τούτων τὸ χρῆμα λεγόμενον· ὅτι τὰ
δοκούντα ἡμῖν ὑποδεγῶμεν. τὰ δὲ μέλλοντα.) ὡς πόρ

ὑπογράφει καὶ χαρακτηρίζει ἡμῶν ἡνταῦθα τὴν ἀρχὴν
 τε καὶ ῥαθυμῶν τῶν φύσιν. αὐτόματα.) ἀντὶ τοῦ ἀ-
 πό τύχης πινός. ἡν ἤσκα μὲν ὦ ἀνδρῶν ἀβλαβῶσι.) βέ-
 ληται δὲ τὸς δὲ φαί, ὅτι ἐπ' αὐτοῖς ὅτι καὶ νῦν, αὐτὸν
 καθελθὲν δὲ τ' αὐτοῖς, ὡς πορ καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐγγύετο τὸ
 ποιῆσαι αὐτὸν μέγαν δὲ τὸ ῥαθυμίας.

πῆς ἔσθ'· ὁ τῶν ὁλωνθίων.) πῆς τὸ τίς, κατ' ἐρώτη-
 σιν. τὸ δ' ἔσθ', ἢ ἀπόκρισιν. ἄλλοι δὲ τὸ τίς, ἐγκλιπ-
 κῶς λαμβάνουσιν. λογισίης.) λογισίῳ λέγει, οἰονέει κει-
 τῶν, ἵνα κέρην τὰ πῆς αὐτῶν θεῶν αὐτοῖς ὑπεργυμνά. πω-
 δεσθῶν.) δὲ πῆς ἐπὶ αὐτῶν ἀμελείας. ἐκρητῆς φόμεθα.)
 οἰονέει, ἐκκαθάρσει καὶ ἐκπλυνώσει. ὥς ἐκ μεταφορᾶς
 ἐπικυλίῃ ἐπὶ γυμνῆς ἀκαθαρσίας πόδι τῶν ἐδῶκα.

φρασάτω πῶς εἰμοί.) πάλιν τὸ ἄξιοπιστον φρόνημα τη
ρῶν, ἐπὶ γὰρ ἐμοί, οἶον, ἐπὶ Φιλοπόλει. ὅποι βύλεται.)
δυφύμως ἐπὶ τὰς ἀθλίνας, τῇ ὑποσώπῃσει πάλιν χρι-
σάμενθ. τὸ πρῶτον ἀμείπολιν λαβὼν, μετὰ ταύ-
τα.) τὸ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶτα, καὶ αὖθις, καὶ πάλιν, τὰ
ποιεῖται μορία, βραδλυτῆτα δαίκνυνσι. μῦμαίται γὰρ αἱ
τῶν τῶν πράγματων φύσις, καὶ ἴα ἐλ λείξωσι ὁ ῥήτωρ.
ἐδολνῆας ὑπὸ τῆς δαΐας καὶ ἀδόνειαν ὅσαν ἐν τοῖς
Φιλίπποις πράγματα, ὑπὸ τὸν καὶ τὸν λόγον ἐποιεῖται τῇ
τῶν μορίων πῶς δῆκται. τοῖς γὰρ αὖθις ἐλ τῶν Φιλίππου
δυνάμειν ἴα πῶς ἀγαθὸν, ἀμείπολιν, πῶς δῆκται, ποτί-
δαιαν, μεθάνων, ἰλυνειῶς, δρῆκται. ἡ γὰρ συνῆκα τῶν ὁ-
νομάτων ἀκμὴν ἔχουσα, τῶν ὑποβολῶν ἐλ δυνάμειν
δαίκνυνσι, ὡς πῶς ἐκ ἀρκούνθ. τοῖς χρόνους πῶς τῶν πό-
λεων ἀλώσεις. τοῖς δὲ ὑπὸ τῆς δαΐας, τὸ πῶς ἀγαθὸν ὡς ἐν
ἰσορῶν τὸν λόγον. ὡς καὶ ἡ δοκῶσα τοῖς λόγοις κακία, χρεῖαν
πῶς καποθεῖται, δαυμασὸν δαίκνυνσι τὸν ῥήτορα. τέχνης
γὰρ ὅστις ἀκρίβεια τὸ ὑπὸ γινῶναι τὸν καρὸν, ἐν ᾧ ὅσον
πῶς οἰεῖται.

ἐτα θεῆ καλίας ἐπ' ἐβη.) τὸ ἐπ' ἐβη καὶ ἐπιβαίνω ὡς
καὶ τὸ ἀντήρροπον, πρὸς ῥημικλή: τὸ δ' ἐπεμβαίνω καὶ ἐ-
πιβατὸν, πρὸς δοτικὴν.

παλιν φράσεις.) ὅ το ὑγιάνας σημαίνει, ἀλλ' ὡσπὺρ
 λοφίττον ἐχάρη το νοσήματ·: ἵνα τῶ πολιτείαν
 δάξῃ το μακεδόν, καὶ τὸ μηδὲν κακὸν ἐθέλει ἵσ-
 χάζει. ἰμμερὺς, καὶ παλιν.) ἔθνη Βάρβαρα πε-
 ριμακεδονίαν· ἵνα δάξῃ, ὅτι ὁ δὲ βαρβαρῶν ἐφείσατο
 βαρβαρῶν.

καὶ πρὸς ἀνύμβαν.) ἔτθ βασιλεὺς ὡ μολοσσῶν,
Demosth. tom. 5. ἀνυμπίαδθ

Non igitur negligenda.) Postquam animum Olynthiorum commendauit, & eos firmos fore socios ostendit: amplificat eam rem, tanquam fortunæ benignitate Atheniensibus obiectam, & temporis quædam felicitatem uocat. Nam *ωσπερ αντιστοιχα*, id est, oblatam, seu quæ incidit, rerum fortuitarum est, & præter expectationem obuenientium. Nam si, cum rediremus, Eubæensibus.) Studet eos excitare. Proinde in memoriam præterita eis redigit, in quibus neglectarum occasionum pœnas dederunt. Teneris Amphipolim.) Hoc uocabulum uelut indignam & deplorationem continet, quod ex sola discordia tum Amphipolim amiserint. Et rursus cum Pydnam, Potidæam,) Celeriter & sine coniunctionibus oppida commemorauit, ueritus, ne magnum efficeret Philippum: reliqua uerò dicere noluit, ut ne populo terrorem incuteret. Vni primo.) Velut obiectionem soluit: ut ne dicat Atheniensis, qui potui tam multis uno tempore ferre auxilia? Infert, si uni saltem primo alacriter auxiliati effemus, alterum non attigisset. Nunc uteremur Philippo.) Hoc significat Philippi humilitatem. nam uerbum Vtendi, de eo dicimus, quem nostro arbitratu tractare nobis licet, qui nobis ad uoluntatem nostram paratus est. Futura autem ultrò.) Veluti depingit, atque oculis subiicit nobis hic ignauorum hominum & discordium ingenia. *αυτοφωρα*.) forte fortuna, ultrò, sine opera nostra.

Auximus, ô Athenienses.) Per hoc indicare vult, penes eos esse, ut etiam nunc eum diligentia dei-
cant & debellant: quemadmodum per socordiam eū
reddere magnum potuerint. Quæ illa est: hæc O-
lynthiorum.) Quidam τὸ τίς, ut sit interrogantis: τὸ
ἵνα, ut sit respondentis. Alij τὸ τίς encliticè accipi-
unt, pro Quædam.

Ratiocinator.) Ratiocinatorem dicit ueluti iudicem, ut iudicet diuinitus eis oblatas commoditates, ipforum focordia neglectas. Exteramus.) Veluti expurgemus & eluamus: translatus est à macula, qua uestis aliqua polluitur.

Dicat mihi aliquis.) Rursus fide dignum animum præse ferens, dixit, Mihi: ueluti amanti rei publicæ.

Quocunque uult.) Sic uerecundè Athenas in-
telligit, sub timentia denuò usus.

Primùm Amphipoli captâ, deinde.) Particulæ *Afyndeta* &
Deinde, & Postea, & Rurfus, & Denuò, atq; eius ge- *polyfyndeta*.

neris aliæ, tarditatem notant. Imitatur enim semper etiam per uocabula, naturam rerum, hic orator. Cum igitur significare uellet tardos progressus, atque infirmas esse Philippi opes: tardam etiam orationem fecit, talibus particulis adiectis. Nam eum qui Philippi potentiam exaggerare uellet, sic efferre deceret: Amphipolim, Pydnam, Potidæam, Methonen, Illyrios, Thraciam cepit. Nam frequentatio nominum uehementiam habet, potentiæque magnitudinem ostendit, perinde ac si tempus ad urbium expugnationes non sufficeret. Eius uerò qui extenuat, est, orationem ita ut in historijs fit, extendere. Quare id quod inter orationis uitia habetur, si tempestiuè atque utiliter assumatur, admirabilem ostendit oratorem. Summæ enim & perfectæ artis est intelligere, quo tempore id fieri conveniat. Deinde Thessaliam inuasi.) *ἐν τῇ πόλει τῆς Βαλῆς*, accessit, & accedo: item *τὸ ἀντίρροπον*, contrarium, uel æquiparans, cum genitio. *ἐν τῇ πόλει* autē *τῇ ἐν τῇ πόλει* inulto & aggredior, cum datiuo. Recreatus non nihil ex morbo.) Minus est quàm si dixisset, Pristina uoletudine recuperata. Significat enim tantum leuationem quandæ morbi: ut indicet naturam & consuetudinem Macedonis, qui nullam temporis partem elabi sibi patiatur.

Illyrios & Pæonas.) Gentes Barbaræ sunt, Macedonia finitimæ: ut ostendat, eum, quamquam Barbarum, tamen nec Barbaris parcere.

Et aduersus Arymbam.) Hic rex fuit Molossorum,
B 2 Olympiadis

ἄλλως. τὸ μὲν ὑπὸ πικρῶν.) ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου. A
οἶον, ἀλλ' ὁ δίκαιος ποιεῖς ὡς Δημόδοκός, μόνον ὑπὸ πικρῶν
ἡμῶν, ὅπου παντὸς ἀνθρώπου ὅστις, μὴ μὲν τοὶ συμβολο-
ντοῦ, ὅπου δὲ ῥήτορες. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ θυῦς ἐπὶ ἡγάγε-
τὴν λύσιν, ἀλλ' ὡς δόρυ, ὃν μέσῳ θείει, καὶ ἐπὶ ὧν, ὅπου ἐφο-
βῆτο: ἵνα δὲ τὸ τὸ ὅπου περὶ διορθώσεται τὴν μέλλου-
σαν συμβολῶν. φημὶ δὲ δίκαιος.) τὸν τρόπον ἐλβε-
θείας εἰσπράττει. ἐστὶ δὲ ὅτι τὸ δίκαιο κεφαλῶν. πᾶ-
σα γὰρ καὶ ὧν τε καὶ τῶν ὅπου ἐξέτασις, ὑπὸ τὸ δίκαιο ἐ-
χει τὴν ἀναφορὰν. ὃν τὸ τοῖς γὰρ δίκαιον, πᾶσι γνέσι κρα-
τῆσαι τὴν ἀντιπαλῶν. ἐπειδὴ δὲ οἱ δὲ οὗς ἀθλιώτερος πολ-
λὴ διελθούμενος φανερὰ, περὶ αὐτοῖς δύο βοηθείας,
ἵνα καὶ τὴν μίαν ποιήσωσιν. ὑπομένει τὸ τοῦ, ὅλυν-
θου πρᾶσιςται.) οἰκία ἢ λέξις. ὑπομένει γὰρ λέγει
ἀπὸ τοῦ κατερεῖν, ὅταν ἰδῶμεν τὰ οἰκία πᾶσιςται. τὸ ὅ-
που πρᾶσιςται, χεῖρος τῆς. σικτέον ὅτι γινώσκον. ἵνα ὅ-
που καὶ ἐκείνους τὴν πατρίδα ἀντὶ κακῶς * πᾶσιςται, πα-
ρασιςται ὃν ποσὶ τὸ ὅλυνθου. καὶ θυχερῶς ἐλθὼν εἰς τὴν
μακεδονίαν, ὡς λαβὼν οὗς ὅλυνθους πᾶσις συμμάχων, ἀ-
μυνέται ἡμᾶς ἐκείνους.

πορεύεται τὸ ῥόνον.) ὅρα πᾶσις ὃν τῶν ἀνω πόλεως εἰ-
πὼν ὅτι θυχερῶς αὐτὰς ἐλάμβανον, ὑπὸ ἐλθὼν ἐπε-
τὸ θυχερῶς, δὲ τὸ εἰπεῖν τῶν ῥόνον περὶ εἰσαι, τὸ δίκαιο-
τὸν ὅλυνθους πρᾶσιςται.

πορὶ δὲ χρημάτων πόρος.) μετῶρεται ὑπὸ τὸ δίκαιο-
τὸν κεφαλῶν. μετῶρεται δὲ ὅρα εἰς δύο, εἰς τε χρημάτων
ὑποσίαν, καὶ ἀνδρῶν δίκαιο. ὡς βελέει λαμβά-
νεται.) πάλιν ὑποσίαν πᾶσις ἐχρήσατο, ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν,
εἰς τὰς θεὰς αὐτὰ λαμβάνετε. ἀπὸ δὲ οὗ.) καλῶς
εἰπεῖν τὸ ἀπὸ δὲ οὗ, ὅτι δὲ οὗ. ἀπὸ δὲ οὗ γὰρ τὸ
ἀλλότριον ἐκείνους, ὅτι οὗ ὅτι τὸ πρᾶσις. ὡς ταῦτα φη-
σιν ἐκ εἰς ὑμῶν, ἀλλὰ τὴν στρατιῶν οἰκία. ὃν δὲ
τὸ πόρος.) ὃν δὲ οὗ μὲν τὸ πᾶσις τὸ μὴ ἐχέειν πᾶσι-
δα δὲ, τὸ ἐχέειν μὲν, ἐπὶ δὲ δὲ οὗ πᾶσις τὸ τέ-
λειον. φησιν δὲ ὅτι εἰ μὲν ἀπὸ δὲ οὗ τὰ χρημάτων, ὅτι με-
τε πᾶσις δὲ οὗ τὸ ἀρκύντως ἐχέειν. εἰ δὲ μὴ, πᾶσις δὲ
δὲ. εἰτα ἐπειδὴ ἐμφασίμ τινα ἐχει ὡς ἐστὶ καὶ ἀλλὰ ἐκ τῶν
τὴν θεωρῶν, ἀ λαμβάνοντες, ὅλυνθους πᾶσις δὲ οὗ, ἐ-
πὶ ἡγάγε τὸ, μὲν δὲ παντὸς ὃν δὲ τὸ πόρος. ὡς εἰ μὴ ἀ-
ποδῶν τὰ θεωρῶν, παντὲ τὸς ἀπὸ δὲ οὗ.

τὸ δὲ αὐτὸς εἰποι.) ἀνθυποφορεῖ πάλιν. σὺ φησὶ γρά-
φεις τὰ θεωρῶν εἰς στρατιῶν: εἰτα λύνει, ὅτι συμβο-
λόμην μὲν ὁ γράφω δὲ, τὸν κίνδυνον εἰδὼς, καὶ τὸν θυχερῶν
λου νομῶν μὴ ἀγνοῶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγῶμαι.) ἐγὼ μὲν
φησιν, εἰς τὸν στρατιῶν δὲ οὗ ἀναλαβὼν φημὶ. ὑμῶς
δὲ εἰς τὰς θεωρῶν λαμβάνετε. κατὰ σκεδὰ δὲ οὗ.)
ὡς παντὲ τὸς ἀπαλοτριώσονται τὸν στρατιῶν πα-
ρὰ τοῖς ἀθλιώτεροις, κατὰ σκεδὰ δὲ οὗ εἰπὼν, ὡς ὑπὸ κτη-
μάτων παντὲ τὸς ἀφθαρῶν. ἀπὸ τοῦ πορὶ δὲ οὗ δὲ,
εἰπεῖν τὸ πορὶ. ἐπὶ λοιπὸν.) ὅλυνθους ἐπὶ φησὶ ἀπὸ δὲ
πεῖται εἰ μὴ βελέει τὰ χρημάτων τοῖς στρατιῶν ἀπ-
δύναται, ὅτι ἀπὸ δὲ οὗ ἀπὸ τὴν ἰδίῳ ὅλυνθους. ὅτι οὗ δὲ
δὲ τὴν ποσὶς τῶν, ἵνα μὴ λυπηρὸς δὲ οὗ, ἀλλὰ τὸν θυχερῶν
καὶ τὴν ἀναγλῶν ἐποῖσιν ὅλυνθους.

δα δὲ χρημάτων.) ὡς εἰ ἐλθῶν, εἰτε πολλῶν εἰτε ὀ-
λίγων δὲ οὗ, οὐκ ἐμὸν εἰπεῖν, ἀλλὰ ἐλθῶν. ὅρα δὲ οἱ-
δα ὅτι πάντως χρῆσται.

ὅλυνθους δὲ οὗ γινώσκον.) εἰποι αὐτὸς, τί οὗ καὶ ὃν τῶν θυ-
χερῶν δὲ οὗ χρημάτων, ὅτι ὃν τῶν ὅλυνθους: λέγουμεν
δὲ ὅτι πᾶσις τὸ πᾶσις δὲ οὗ εἰπὼν, ὅτι τὸν πόλεμον. ἀπὸ γὰρ
ὁ πόλεμος χρημάτων δὲ οὗ.

ὅτι γὰρ ὡς δὲ οὗ.) ὅτι ὅτι αὐτὸς ἐλθῶν τὰ πρᾶσις τῶν θυ-
χερῶν, ὅτι ὡς τὸ νομῶν καὶ ἀλλὰ. ἀπὸ δὲ οὗ γινώσκον.)
πληρώσας τὸ ὃν μὲν τὸ δίκαιο, τῶν τῶν τὸ ἐλθῶν, ἀπὸ δὲ οὗ.

Demoth. tom. 5.

ἵνα οὗ

Ac obiurgare quidem.) Obiectio à iusto, huius-
modi: At iniquè facis, Demosthenes, qui tantum
obiurges nos, quod cuiusvis hominis est, non con-
sultoris, hoc est oratoris. Sciendum uerò, eum non
statim adiecisse refutationem: sed posterius, interpo-
sito & explicato eo quod uerebatur, ut per id in pri-
mis tanquam corrigeret consilium quod daturus e-
rat. Affirmo igitur bifariam.) Rationem auxilio-
rum explicat, quæ ad caput facultatis refertur. Quic-
quid enim de occasionibus & rei conficiendæ ratio-
nibus differitur, id omne ad facultatis locum perti-
net. In his enim ostenditur, quomodo possint ad-
uerfarij superari. Quia uerò scit Athenienses ingen-
ti socordix esse mancipatos, bina eis auxilia propo-
nit, ut saltem unum mittant.

Si hoc pertulerit, Olynthum expugnabit.) Pro-
prium est uocabulum: ὑπομένει, id est sustinere, e-
nim dicit, pro κατερεῖν, id est tolerare, cum uidemus
domestica nostra afflicta. παραστήσεται idem est quod
χεῖρῶσται, subiget. Distingui autem hic debet, ut sit,
Tolerabit, & sinet patriam suam affligi, atque inte-
rim Olynthum subiget: post facili in Macedoniam
profectus, auctus Olynthiorum societate, & uiri-
bus, illic nos ulciscetur.

Superabit tempore.) Vide ut suprà dixerit, eum
urbes facile cepisse: de Olyntho autem difficulta-
tem significat, cum, Superabit, inquit, tempore: i-
taque conatur ostendere potentiam Olynthiorum.

De pecuniæ uerò ratione.) Transiit ad caput facul-
tatis, eamque bifariam diuidit, in pecuniæ copiam,
& uim militum. Ut uultis, accipitis.) Iterum u-
sus est subiectia, cum dicere uellet, eam ad specta-
cula accipitis. Reddetis.) Bene dixit, Reddetis:
non, Dabit. Redditur enim alienum illi, cuius rem
esse constat. Proinde hæc, inquit, non uestra est,
sed propria militum.

Nulla satis est pecunia.) Deesse quidem significat,
prorsus non habere: sed non satis esse, cum partem
habeas, requirere aliquid amplius ad perfectionem.
Ait igitur: siquidem pecuniam restituetis, nihil uo-
bis deerit, sed satis habebitis: sin minus, deerit. Dein
de quoniam emphasin habet illud, Esse etiam aliam
pecuniam extra theatralem, qua accepta, paucis in-
digeant: subiecit, Imò nulla pecunia satis est. Proin-
de nisi theatralem in ueterem locum restitueritis, sum-
ma penuria laborabimus.

Quid igitur, dixerit aliquis.) Rursus anthypopho-
ra est: Tu, inquit, scribis, theatralem pecuniam in sti-
pendia militum conuertendam: Deinde refutat: sua-
deo id quidem, sed non scribo, periculi gnarus, & le-
gis Eubuli non ignarus.

Ego enim censeo.) Ego quidem, inquit, eam in
milites erogandam dico, uos uerò eandem in ferijs
absumitis. Instaurari.) Perinde ac si penitus
abalienata esset ab Atheniensibus res militaris, dixit,
Instaurari: tanquam de possessionibus funditis e-
uerfis. In eo uerò quod efficiendum est, causam effi-
cientem uult intelligi.

Adhuc reliquum.) Nihil amplius, inquit, restat,
si militibus pecuniam restituere nolueritis, nisi ut i-
psi tributum pendatis de uestris opibus. Summam
uerò non definit, ne sit molestus: sed in tempus & ne-
cessitatem definitionem illam rejicit.

Opus omnino est pecunia.) Quasi diceret, ma-
gnane an parua indigeatis, definire non est meum,
sed necessitatis, hoc uerò scio, uos pecunia omnino
indigere. Nihil potest confici.) Dixerit aliquis,
Nunquid etiam pecunia opus est in optando, aut te-
perantix officijs faciendis? Respondemus, eum ad
hoc negocium respexisse, bellum uidelicet, semper enim
bellum pecuniam flagitat. Neque enim ut uidetur.) Nō
tā præclare se res eius habet: neque, ut exstimari queat,
optimo in loco sunt. Operæ precii est considerare.)
Absoluta una parte facultatis, ea quæ est reipublicæ: iā

B 3 nunc

